

موضع واحد علیه هزمونی ایران

◆ آرمن حمیدی

بلکه هدف آن محدودسازی ایران است. در این پروسه عمل و کنش منطقه‌ای و بین‌المللی، ایران با واکنش‌های بین‌المللی مواجه می‌شود که سعی دارد این تلقی از ایران باز تعریف شود که این کشور را غیر منطقی و مخالف ارزش‌های نظام بین‌المللی بداند و عليه آن تبلیغات منفی ارایه کند. این هنجارسازی جهانی و بین‌المللی و گاه منطقه‌ای تلاش دارد از طریق تبلیغ نوع ویژه‌ای از نظامهای سیاسی و هنجارهای سیاسی، بین‌المللی و حقوقی، هویت سیاسی ایران را نامنشود جلوه دهد و به دلیل مخالفت هنجارهای مورد نظر ایران با این نوع خاص هویت محدود نظر غرب در منطقه، ایران را با انواع ابزارها در محدودیت قرار دهد و به دلیل عدم تطابق هویتی هنجاری نظام بین‌الملل و پس از آن ساختار منطقه خاورمیانه و خلیج فارس است. در این پروسه تولید هنجارهای بین‌المللی و منطقه‌ای، نهادهای مختلف بین‌المللی و سازمان‌های مختلف منطقه‌ای و بین‌المللی هنجارهای را گسترش و تولید می‌کنند که نه تنها مغایر هنجارها ارزشی و اعلامی ایران

و اجرای طرح خاورمیانه بزرگ برای آمریکا بسیار مهم است. کنش‌های ایران در منطقه که در مخالفت با هدف آمریکا برای ایجاد خاورمیانه بزرگ است، باعث واکنش منفی غرب در برابر ایران می‌شود و غرب را به محدودسازی ایران وا می‌دارد.

از دیگر عوامل موثر در راستای بحث فوق ساختار ذهنی رهبران منطقه نسبت به ایران است. این ساختار ذهنی محصول قرن‌ها سابقه تاریخی روابط اعراب و ایرانیان است و این کشورها متأسفانه در برابر کنش‌های منطقه، ادراکی بدینانه یکی از بزرگترین کشورهای منطقه، ادراکی بدینانه دارند که توأم با سوء ظن است.

این ساختار نسبت به سیاست خارجی ایران و رفتارهای مختلف ایران بدبینانه نگاه می‌کند که از رسوبات تاریخی گذشته سرچشمه می‌گیرد و در قالب رفتارهای گذشته به تحلیل آن

می‌پردازد. این نگرش بدبینانه سعی دارد در برابر ایران موازنی ایجاد کند و همین امر باعث می‌شود شرایط برای حضور غرب و کشورهای دیگر در موزانه سازی در منطقه آمده شود. در چین وضعیتی، رهبران کشورهای عربی سعی کردند به هر صورت شده به موازنده سازی با ایران اقدام کنند. از جمله این اقدامات عدم دعوت از تهران برای حضور در تصمیم‌گیری‌های منطقه‌ای، اتحادیه‌های دوجانبه یا چند جانبه با

کشورهای منطقه با قدرت‌های بزرگ و استقلال عمل سیاست خارجی ایران را به شدت محدود می‌کند. متأسفانه این پروسه پس از حمله آمریکا به عراق به گونه‌ای است که آمریکا به عنوان بنیانگذار نظام تک قطبی سلسله مراتبی در جهان به عنوان عضوی از نظام قدرت منطقه‌ای و عضوی از ساختاربندی قدرت در خلیج فارس و خاورمیانه محسوب می‌شود و کنش‌های منطقه‌ای ایران را را رد و نسبت به آنها واکنش نشان می‌دهد و در موقع لازم متعدد منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای را نیز با خود همراه می‌کند.

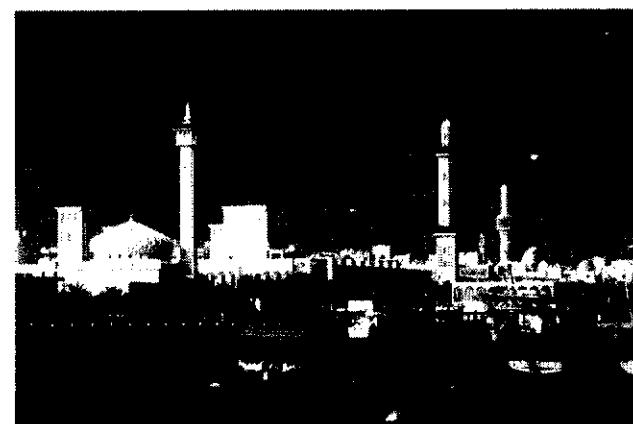
یکی دیگر از موانع اصلی برای عمل هژمونیک ایران به عنوان یک قدرت منطقه‌ای، ساختار ارزشی هنجاری نظام بین‌الملل و پس از آن ساختار منطقه خاورمیانه و خلیج فارس است. در این پروسه تولید هنجارهای بین‌المللی و منطقه‌ای، نهادهای مختلف بین‌المللی و سازمان‌های مختلف منطقه‌ای و بین‌المللی هنجارهای را گسترش و تولید می‌کنند که نه تنها مغایر هنجارها ارزشی و اعلامی ایران

موقعیت گیری واحد ۶ کشور دارای قدرت هسته‌ای در مورد ایران و رفتار آمریکا در در سال‌های اخیر نشان می‌دهد تمام کشورهای قدرتمند جهان در برابر هژمونی ایران در منطقه خلیج فارس نگرشی واحد دارند.

پرسشن اصلی مقاله این است که چرا آمریکا، انگلیس، روسیه، چین، فرانسه و آلمان و حتی هند و پاکستان نسبت به رفتارهای ایران حساسیت واحدی دارند و نمی‌خواهند این کشور به یک قدرت در خلیج فارس و خاورمیانه تبدیل شود.

برای درک بهتر این پرسشن عوامل مختلفی مطرح است که از جمله مهم‌ترین آنها ساختار نظام بین‌الملل یا همان نحوه توزیع قدرت در بین کشورهای مختلف و آرایش قدرت در منطقه خلیج فارس و خاورمیانه است. در این

توزیع قدرت، آمریکا، غرب و حتی روسیه و چین در سال‌های اخیر کوشیده‌اند با توزیع مصنوعی قدرت در بین کشورهای خاورمیانه و خلیج فارس و شکل دهی به اتحادیه‌ها و ائتلافهای مختلف، قطبیت بدون ایران، به ساختار قدرت کنند و آن را به گونه‌ای شکل دهند که ایران مجبور به عمل در این چارچوب باشد. ساختار توزیع قدرت در منطقه در قالب اتحادها و ائتلافهای مختلف

کشورهای غربی و ایجاد اتحادیه‌های ویژه علیه ایران است.

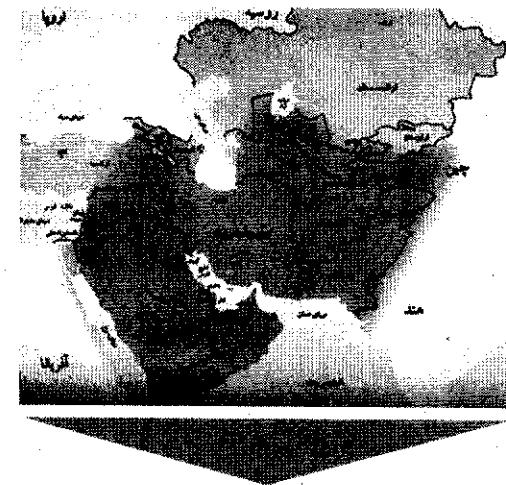
این در حالی است که ایران به دلیل وضعیت جغرافیایی و توانمندی معدنی و نیروی انسانی خود به طور بالقلع و بالقوه توان هژمون شدن در منطقه، اداره و مجبور است برای تبدیل شدن به یک قدرت موثر منطقه‌ای فعالیت کند. این اجراء طبیعی و جغرافیایی با توجه به سوء ظن اعراب و اهداف مختلف غرب در برابر ایران اتحادی بین اعراب و غرب شکل می‌دهد که می‌کوشد ایران را از هدف طبیعی خود دور سازد موضع گیری اعراب در برابر فناوری هسته‌ای ایران اگرچه دارای ادبیاتی متفاوت با غرب است اما دارای هدف یکسان و نتیجه‌ای واحد است. این هدف ایجاد موازنه در برابر ایران برای ممانعت از تبدیل شدن به قدرت برتر منطقه است.

علاوه بر این، نوع نظام سیاسی ایران در منطقه در تضادی بینایی با الگوهای سیاسی منطقه‌ای است. نظام جمهوری اسلامی در قالب اسلام سیاسی و اسلام شیعی که در تعارض با لیبرالیسم موجود در غرب است نه تنها نزاعی ایدئولوژیک بین ایران و غرب شکل می‌دهد بلکه کشورهای سنتی عرب منطقه را نیز با غرب به اتحاد می‌رساند و هر دو طرف را به کنش علیه هژمونی ایران می‌دارد.

متاسفانه پس از سقوط شوروی، نظام یک قطبی سلسله مراتبی با محوریت هژمونی آمریکا در حال شکل گیری است. از مهم‌ترین ویژگی‌های این وضعیت در حال شکل گیری، مقابله با هژمون‌های منطقه‌ای و قدرت‌های برتر در مناطق مختلف جهان است. در این وضعیت، سعی می‌شود مانع حرکت نیروهای گریز از مرکز در تمام مناطق جغرافیایی جهان شود و با شکل دادن به اتحادهای و ائتلافهای منطقه‌ای در برابر قدرت برتر در منطقه صفت‌آرایی شود. در منطقه خلیج فارس نظام یک قطبی سلسله مراتبی در حال شکل گیری، می‌کوشد با شکل دادن

به اتحادیه‌های منطقه‌ای با کشورهای عربی و با کمک گرفتن از کارکردهای مختلف سازمان‌های بین‌المللی، منطقه‌ای و جهانی مانع حرکت مستقل ایران شود و حضور آمریکا را در منطقه مشروعیت بخشند.

علاوه بر این در نقطه هژمونیک سلسله مراتبی، آمریکا سعی دارد با کشورهای قدرتمند جهان در قالب سیاست اقنان و پاداش و گاه تهدید، آنها را با خود علیه رفتارهایی که مخالف نظام

با سقوط شوروی نظم یک قطبی سلسله مراتبی با محوریت هژمونی آمریکا در حال شکل گیری است

در حال شکل گیری است، همراه سازد. این سیاست به خوبی در مورد ایران و در قالب چین، روسیه، فرانسه و آلمان دیده می‌شود. آمریکا برای همراه کردن آنها در مورد ایران از سیاست اقنان و فرانسه و آلمان پاداش (روسیه و چین) سود برده است اما این سیاست‌ها به معنی شکل گیری نظام کنسرتی در جهان نیست و این مقصود رانمی رسانده است که نظام بین‌المللی با تافق عکشورهای ایجادی قدرت هسته‌ای اداره می‌شود. علاوه بر این مهم‌ترین خصلت نظام کنسرتی مقابله با هژمونی‌های منطقه‌ای است. در نظام کنسرتی کشورهای قدرتمند به شدت مراقب هستند که

کشورها خارج از نظام مورد نظر آنها عمل نکنند. نظام کنسرتی در مقطع حمله آمریکا به عراق (پس از حمله صدام به کویت) به خوبی دیده می‌شود چرا که شاهد بودیم همه کشورهای قدرتمند و حتی متحد عراق برای خارج کردن صدام از کویت با آمریکا همراه شدند.

استراتژی قرن ۲۱ آمریکا حول ایجاد نظام سلسله مراتبی دور می‌زند و برای رسیدن به این نظام، استراتژی اقدامات پیشگیرانه تعریف شده است. این استراتژی در برابر کشورهای قدرتمند با اقنان و پاداش و در برابر کشورهای هژمون منطقه‌ای یا کشورهای کوچک با استراتژی تهدید و موازنی عمل می‌کند. شیوه عمل آمریکا در برابر هژمونی ایران سعی و تلاش و اشتنگن برای همراه سازی چین و روسیه با خود با اعطای پاداش و اقنان رهبران آنها و دست زدن به استراتژی تهدید در این قالب قابل تحلیل است. در چنین شرایطی دل بستن به رای و کمک کشورهایی مثل چین و روسیه و فرانسه خالی از اشتباه نیست چرا که آنها توسط آمریکا خریداری شده‌اند و ایران نمی‌تواند بیشتر از آمریکا برای همراه‌سازی آنها هزینه کند به همین دلیل برخلاف تصویر بسیاری که فکر می‌کنند منافع فرانسه، روسیه و چین با آمریکا و انگلیس تضاد دارد در مورد پرونده هسته‌ای به خوبی شاهدیم که آمریکا در قالب نظام سلسله مراتبی آنها را با خود همراه کرده و رهبران این کشورها نیز به تصویر حرکت در جهت نظام کنسرتی (اداره جهان در قالب وحدت نظر عکشور قدرتمند) می‌کوشند اجازه ندهند کشورهای قدرتمندی در مناطق مختلف جهان شکل گیرد به همین دلیل همه‌این کشورهای در برابر پرونده هسته‌ای ایران دارای نگرشی واحد هستند هر چند در عمل و شیوه رفتار با ایران اختلاف نظر دارند.

در چنین شرایطی تنها راه حل برای ایران اعتمادسازی در منطقه خاورمیانه و خلیج فارس و ایجاد وابستگی متقابل اقتصادی و امنیتی در سطح جهان است. اجرای این دو سیاست اگرچه دشوار اما غیر ممکن نیست و نیازمند پیش شرط‌های مختلفی است. اوین قدم در این راستا اعتمادسازی کشورهای عرب منطقه است. اگر این اعتمادسازی به نتیجه برسد ایران می‌تواند علاوه بر حضور در ترتیبات اتحادیه‌ها و ائتلافهای منطقه‌ای و همکاری چند جانبه با اعراب منطقه، مانع اتحاد اعراب و غربی‌ها در خلیج فارس شده و خود به خود ایران به یک هژمون منطقه‌ای تبدیل خواهد شد.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

پروشگان مهندسی

